

Alvarez-Morera, Georgina

Les construccions amb verb de suport i els seus correlats sintètics verbals : un estudi de corpus del català actual

Études romanes de Brno. 2024, vol. 45, iss. 4, pp. 6-27

ISSN 2336-4416 (online)

Stable URL (DOI): <https://doi.org/10.5817/ERB2024-4-1>

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/digilib.81311>

License: [CC BY-SA 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Access Date: 20. 02. 2025

Version: 20250219

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Les construccions amb verb de suport i els seus correlats sintètics verbals: un estudi de corpus del català actual

Light Verb Constructions and Their Verbal Synthetic Counterparts: a Corpus-Based Study of Present-Day Catalan

GEORGINA ALVAREZ-MORERA [georgina.alvarezmorera@mod-langs.ox.ac.uk]

University of Oxford, Regne Unit

RESUM

Aquest article presenta un estudi empíric de les construccions amb verb de suport (CVS) en català basat en dades del *Corpus textual informatitzat de la llengua catalana* (CTILC). L'objectiu principal és analitzar la relació entre les CVS i el verb sintètic corresponent (p. ex. *donar una resposta* – *respondre*). Les dades de corpus confirmen que el pes del nom és una variable essencial per a les possibilitats d'intercanvi entre les expressions analítiques i sintètiques, és a dir, les CVS amb un nom escarrit sense modificació tenen més probabilitat de ser intercanviable per un verb sintètic. Quant al grau de freqüència de les CVS, les més freqüents no presenten mostres de lexicalització, sinó que són altament intercanviables pel verb sintètic. Aquests resultats contradiuen la hipòtesi que les CVS coexisteixen amb el verb sintètic perquè no hi ha una correlació semàntica exacta o que les CVS desenvolupen un significat més específic a través de la lexicalització.

PARAULES CLAU

Català actual; construccions amb verb de suport; verbs sintètics; estudi de corpus; morfosintaxi; semàntica

ABSTRACT

This article presents an empirical examination of Catalan light verb constructions (LVCs) based on corpus data from the *Corpus textual informatitzat de la llengua catalana* (CTILC). The main objective is to analyse the relationship between LVCs and their synthetic verbal counterpart (e.g. *donar una resposta* 'give an answer' – *respondre* 'to answer'). The corpus data confirm that the weight of the nominal is an essential variable for the possibilities of interchangeability between the analytic and synthetic expression, that is, LVCs with bare unmodified NVEs are more likely to be interchangeable with a synthetic verb. In terms of the degree of frequency of LVCs, the most frequent lemmas do not exhibit signs of lexicalization, but they are highly interchangeable. These findings reject the view that LVCs coexist with the synthetic verbs because there is no semantic correlation or the LVC has developed a specific lexicalized meaning.

KEYWORDS

Present-day Catalan; light verb constructions; synthetic verbs; corpus study; morphosyntax; semantics

REBUT 2024-30-03; ACCEPTAT 2024-30-09

Agraïxo els comentaris minuciosos als dos revisors anònims que han enriquit la versió final d'aquest article. Aquest treball ha rebut l'ajut del projecte de recerca PID2022-136610NB-I00 (Ministerio de Economía, Industria y Competitividad).

1. Introducció

Les construccions amb verb de suport (CVS), també anomenat verb lleuger, són combinacions verbonominals en què els rols habituals del verb i del nom es troben intercanviats, ja que és el substantiu que aporta el significat principal a la construcció (Colominas 2001; Ginebra 2008; Ginebra i Navarro 2015). La majoria de les CVS coexisteixen amb un verb sintètic que, *a priori*, expressa el mateix significat, com a (1).

- (1) a. fer una pregunta - preguntar,
b. donar un consell - aconsellar,
c. prendre una decisió - decidir.

De fet, la tradició lexicogràfica tracta els verbs inergatius com equivalents de la construcció amb verb de suport, fet que es reafirma des de propostes teòriques (Hale i Keyser 2002; Mateu 2002). La correlació entre les CVS i els verbs sintètics es fa palesa amb la inclusió de la CVS a la definició dels verbs sintètics, com a (2), a tall d'exemple.

- (2) Cridar: 1 v. intr. [LC] Fer crits. (DIEC)

A més, els verbs sintètics corresponents es prioritzen en recomanacions estilístiques per documentació administrativa i legal (Bofarull i Montserrat 2001), mentre que l'ús de les CVS es penalitza perquè es consideren més artificioses, és a dir, menys àgils estilísticament.

Segons Piera i Varela (1999), hi ha quatre possibilitats de correspondència entre ambdues construccions, tal com s'exemplifica a (3). Primer, el verb sintètic i la CVS tenen una correspondència tant morfològica com semàntica (3a). Segon, la correspondència és morfològica, però no hi ha una equivalència semàntica, com a (3b). Tercer, l'equivalència és únicament semàntica i no hi ha una relació morfològica entre ambdues construccions, com a (3c). Per acabar, hi ha casos en què no hi ha un verb sintètic equivalent dins de la mateixa llengua, com a (3d).

- (3) a. fer una còpia - copiar
b. donar propina - propinar
c. donar un mastegot - pegar
d. donar una conferència

No obstant les correspondències, alguns estudis de corpus previs han detectat certes diferències entre les CVS i el verb sintètic corresponent en diferents llengües (Storrer 2007, per l'alemany; Sanromán Vilas 2009, per l'espanyol; Bonial i Pollard 2020, per l'anglès). A partir de les aproximacions anteriors, l'objectiu d'aquest estudi és identificar les diferències entre les CVS i els verbs sintètics en català a partir d'un estudi de les dades del *Corpus Informatitzat de la Llengua Catalana* (CTILC) de l'Institut d'Estudis Catalans.

Amb aquest propòsit, l'article abordarà primer l'estat de la qüestió de les construccions amb verbs de suport en català juntament amb els estudis de corpus previs sobre la correspondència entre les CVS i els verbs sintètics corresponents en diferents llengües. Després, es presentarà l'estudi de corpus i els resultats obtinguts per a tres verbs: *fer*, *donar* i *prendre*. A la discussió s'aprofundirà en les variables destacades en l'estudi de corpus, així com els patrons de correspondències que s'han vist identificats. Finalment, es recolliran les conclusions i es proposaran noves línies de recerca.

2. Les construccions amb verb de suport: estat de la qüestió

2.1 Estudis previs sobre les construccions amb verb de suport en català

Les CVS són estructures en què l'element nominal és essencial per al significat, cosa que suposa un desajust dels papers tant del verb com del nom. En aquestes construccions, el pes semàntic no recau en el nucli del sintagma verbal, sinó en el nom. Aquest desajust ha resultat especialment interessant en la recerca de la interfície sintaxi-semàntica.

No obstant el seu interès, pocs estudis se centren en les CVS del català de manera exclusiva: des del punt de vista diacrònic, Montserrat (2014), i des del punt de vista sincrònic (Alvarez-Morera, 2023a). En canvi, la majoria dels estudis previs tenen un focus contrastiu en què es comparen les CVS del català amb altres llengües, com l'anglès (Ginebra 2003 2008), l'alemany (Castell 2011; Schmid 2016) i l'espanyol (Ginebra i Navarro 2015; Romera 2017; De la Cruz 2020, 2021). Aquests estudis contrastius conclouen que la majoria de les CVS del català no es tradueixen per una CVS equivalent en l'altra llengua, sinó que en aquests casos es tria un verb sintètic de la llengua meta (p. ex. *fer un petó* es tradueix típicament per *besar* o *fer un crit* per *gritar*, entre d'altres, en l'estudi de De la Cruz, 2021).

Malgrat que tenim dades d'equivalència entre les CVS del català amb els verbs sintètics d'altres llengües, manquen estudis de la relació de les CVS catalanes amb els seus verbs sintètics equivalents. Per això, la relació entre aquests dos tipus de construccions es veurà a continuació a partir dels resultats d'estudis previs basats en altres llengües.

2.2 La relació entre les construccions amb verb de suport i els verbs sintètics equivalents

Encara que les CVS acostumen a tenir un verb sintètic equivalent que expressa un significat més o menys proper, com s'ha vist a (3a-c), la correspondència semàntica entre les dues construccions

no és sempre completa i s'hi han detectat contrastos en qüestions d'aspecte i d'estructura argumental. De fet, alguns estudis de corpus (Storrer 2007; Sanromán Vilas 2009) evidencien que la tria entre les CVS i els verbs sintètics equivalents no és tan arbitrària com s'ha assumit a la bibliografia, tot i que encara queda pendent una descripció detallada dels factors que afavoreixen l'expressió analítica o sintètica.

En alguns casos, tal com apunta Alonso-Ramos (2004) per a l'espanyol, la CVS expressa una acció amb restricció temporal, com a (4a), mentre que el verb sintètic té una durada intrínsecament més àmplia (4b).

- (4) a. Va fer un crit (≈durant dos minuts).
b. Va cridar durant dos minuts.

En aquest sentit, Bonial i Pollard (2020) analitzen les diferències aspectuals entre les CVS de l'anglès i els verbs sintètics equivalents. En algunes parelles de construccions, les diferències de telicitat es poden veure clarament: la CVS *have a thought* 'tenir un pensament' té un límit intern (5a), que manca al seu verb sintètic corresponent *to think* 'pensar' (5b). Aquest contrast, però, només es troba quan el substantiu de la CVS està introduït per un determinant, ja que quan el substantiu és plural (5c-d) l'eventualitat expressada per la construcció és atèlica.

- (5) a. Melinda *had a thought*: Maybe there would be some way for her husband to collect Mann's DNA ... [+tèlic]
b. I *thought* that the advice I was giving my clients was special. [-tèlic]
c. She also *had thoughts* of suicide. [-tèlic]
d. I was just *having really, really bad thoughts* towards the enemy. [-tèlic]

Altres CVS de l'anglès es combinen amb substantius que són inherentment tèlics, com a (6) i (7), i la construcció sencera expressa una eventualitat tèlica. Per tant, no hi ha diferència aspectual entre la CVS i el verb sintètic, que també és tèlic:

- (6) a. Twelve hours into the siege, darkness was beginning to set in, and police *decided* to make a move. [+tèlic]
b. The governor *made a decision* to release his tax records. [+tèlic]
- (7) a. She *appeared* with me on VH1 'Celebrity Rehab.' [+tèlic]
b. This afternoon, Bahrain's King Hamad *made a rare appearance* on television.
[+tèlic] (Bonial i Pollard 2020: 15)

Quan el nom és de massa, com és el cas d'*advantage* ('avantatge', en anglès), a (8), la CVS no és necessàriament tèlica.

- (8) She *takes advantage* of the situation. [-tèlic] (Bonial i Pollard 2020: 16)

Per tant, Bonial i Pollard (2020: 16) conclouen que el contrast aspectual entre les expressions sintètiques i analítiques no és degut exclusivament a la seva naturalesa, sinó més aviat a la naturalesa del nom. Aquestes observacions en corpus coincideixen, a més, amb les propostes teòriques de Krifka (1989) i MacDonald (2008), en relació amb els verbs de creació.

Pel que fa a l'estructura argumental dels dos tipus d'expressions, Acedo-Matellán i Pineda (2019: 194) detecten que les CVS permeten ometre certs arguments, com a (9a), mentre que els equivalents sintètics no en permeten l'omissió (9b).

- (9) a. Rosa tiene miedo (a la oscuridad)
b. Rosa teme *(la oscuridad)

En l'anàlisi de llengües germàniques de Levin i Ström Herold (2015: 8), una altra característica que distingeixen ambdues expressions és que les CVS permeten un rang més ampli de modificació, com ara una sèrie d'adjectius (10a) o oracions de relatiu (10b); cosa que també s'ha detectat en llengües romàniques, com el català i l'espanyol (Alvarez-Morera 2023b: 112-113), les quals també accepten típicament modificació preposicional (11).

- (10) a. Take *two deep breaths* and relax.
b. and gave him a smile *that, though small, had gratitude in it.*
- (11) a. on fins i tot dona *consells de puericultura*
b. Mis hermanas le *dieron un beso de agradecimiento*

Si posem el focus als estudis de corpus que analitzen la correlació entre les CVS i els seus correlats sintètics, Storrer (2007) en fa una primera aproximació sobre la base de les CVS de l'alemany. D'una banda, quan es prenen els verbs sintètics com a referència, menys del 50% dels casos són compatibles amb una CVS (Taula 1).

Base	Ocurrències	Paràfrasi amb CVS és possible
absagen	210	63 (30%)
unterrichten	247	113 (46%)
helfen	214	77 (36%)
wirken	247	108 (43%)

Taula 1. Paràfrasi amb CVS de verbs base / sintètics (Storrer 2007: 180)

Com que la paràfrasi amb un verb sintètic només és possible en menys de la meitat de casos, es considera que les CVS tenen un significat més específic. Aquesta observació s'ha fet també per a altres llengües com l'italià (Bratánková 2013), en què algunes CVS han desenvolupat un significat lexicalitzat independent del verb sintètic corresponent, com *fare festa* 'fer festa' vs. *festeggiare* 'celebrar' or *dare peso* 'donar pes' vs. *pesare* 'pesar'. No obstant això, aquesta tendència no és generalitzada i hi ha un bon nombre de CVS que s'utilitzen com la variant analítica del

verb sintètic equivalent (*fare una telefonata* ‘fer una trucada’ - *telefonare* ‘trucar’), encara que són considerades variants estilístiques: l’ús de les CVS és més comú quan es denota qualitativament l’acció a partir de la modificació del nom.

Així, aquests estudis apunten que la compatibilitat de les CVS i els verbs sintètics no és arbitrària, sinó que depèn de diversos factors. De fet, en posar el focus en les CVS, Storrer (2007: 182) conclou que moltes CVS en alemany no tenen una correspondència directa amb un verb sintètic, fins i tot quan el seu significat és *a priori* compartit. En el seu estudi de corpus, Storrer (2007) se centra en l’estructura discursiva a l’hora d’analitzar la correspondència entre les CVS i els verbs sintètics. En concret, es troben dos patrons discursius que afecten la possibilitat d’intercanviar la CVS amb un verb sintètic: la cohesió del discurs a nivell textual i la modificació del nom.

En primer lloc, els casos en què el substantiu de la CVS funciona com a antecedent, aquest no es pot intercanviar pel verb sintètic equivalent, com a (12), sense fer un canvi de la sintaxi de l’oració completa.

- (12) Den Kindern soll nur *Hilfe* geleistet werden, wenn sie *sie* benötigen. *Sie* erfolgt durch Fragen [...] (Storrer, 2007: 183)
 ‘S’ha de donar *ajuda* a les criatures quan *la* necessiten. *Aquesta* pot prendre la forma de preguntes...’

En segon lloc, Storrer (2007) conclou que una quantitat considerable de noms es troben modificats per adjectius en CVS de l’alemany, encara que no són majoria, com s’observa a la Taula 2. En els casos en què es troba modificació adjectiva, però, l’opció de tenir un adverbí equivalent per modificar el verb sintètic equivalent no es troba sempre disponible.

CVS	Ocurrences	Modificació adjectiva
Hilfe leisten	310	85 (27.4%)
Unterricht erteilen	122	34 (27.9%)
Wirkung ausüben	275	196 (71.3%)
Absage erteilen	82	42 (51.2%)

Taula 2. CVS amb modificació adjectiva (Storrer 2007: 184)

Encara que la mostra de corpus de Storrer és petita (com es pot observar a les taules 1 i 2), les CVS i els verbs sintètics mostren que la substitució mútua té, en molts casos, efectes negatius en la cohesió del discurs o bé requeriria canvis notables a la construcció oracional. És a dir, les dues expressions no són alternatives estilístiques que aporten el mateix significat (Storrer 2007: 185). En definitiva, són intercanviables en el sentit que el seu significat coincideix, però l’estructura informativa del discurs es pot veure afectada pel canvi.

Quant als estudis centrats en les CVS de l’espanyol, De Miguel (2006: 1310) proposa que les CVS no són equivalents al verb sintètic, ja que la càrrega semàntica del verb sintètic és sempre més gran. Sanromán Vilas (2009), en el seu estudi de corpus, confirma que, fins i tot quan hi ha

una equivalència semàntica entre el parell d'expressions, aquesta equivalència només té lloc en una escala abstracta.

D'entre els contextos en què les CVS de l'espanyol no són intercanviables per un verb sintètic, Sanromán Vilas (2009: 311) detecta que el verb sintètic requereix especificar l'objecte, com a (13), mentre que la CVS permet ometre'l, ja que la posició d'objecte l'ocupa el substantiu de la CVS.

- (13) a. cuando un tío da una orden, se cumple a rajatabla.
b. cuando un tío ordena *(algo), se cumple a rajatabla. (Sanromán Vilas 2009: 304)

En altres casos, l'ús de les CVS sembla més restringit que els seus correlats verbals, com ara en construccions amb subjectes no-verbals (14) o bé en enunciats performatius (15).

- (14) a. *el viento daba golpes en ellas.
b. el viento golpeaba en ellas.

- (15) a. ?Les doy la orden de que guarden silencio.
b'. Les ordeno que guarden silencio. (Sanromán Vilas 2009: 303)

No obstant això, les restriccions presentades a (13-14) s'han de prendre amb precaució, ja que els exemples de corpus de (16-17) ens indiquen el contrari. D'una banda, la CVS *dar golpe* 'donar cop' selecciona un subjecte no-humà com *el huracán Katrina* 'l'huracà Katrina' (16a) o *la vida* (16b), fins i tot amb el mateix subjecte *el viento* 'el vent' (16c).

- (16) a. En agosto de 2005, el huracán Katrina provocó un enorme desastre natural y fue el causante de la muerte de miles de personas, pero también *le dio un duro golpe* a la escena del jazz en Nueva Orleans. (CORPES XXI, 2006)
b. pero la vida *le dio un duro golpe* demasiado temprano. (CORPES XXI, 2012)
c. El frío es intenso, el viento *da golpes helados* salpicando el rostro con polvo reseco. (Web)

A més, alguns enunciats performatius amb CVS es poden trobar en premsa en línia, com *dar una orden* (17a), o en llibres, com *hacer una promesa* (17b).

- (17) a. *te doy la orden* de que suspendas publicación hasta que yo conozca el libro y recibas mi autorización para publicarlo. (La Razón)
b. si logro salir de ésta *te hago la promesa* de arrastrar un leño hasta tu altar (Google Books)

Amb aquesta varietat de contextos, caldria formular una sèrie de patrons per a la paràfrasi entre les CVS i el verb sintètic equivalent amb les condicions necessàries per a la seva intercanviabilitat¹.

1 Aquesta formulació seria especialment rellevant per a la generació i processament de llenguatge natural, així com la traducció automàtica. Tal com apunten Bonial i Pollard (2020: 21), hi ha una assumptió simplificada que totes les CVS són intercanviables per un verb sintètic que s'ha fet servir com a base per a alguns projectes de llenguatge natural (com ara l'Abstract Meaning Representation project, Banarescu et al., 2013).

Pel que fa a les dades de l'anglès, en l'estudi de Ronan (2019) es conclou que, d'entre tots els factors semàntics i sintàctics que afecten l'ús de les CVS i els verbs sintètics en l'anglès, la modificació és la variable més rellevant a l'hora de predir la tria de la CVS. Altres factors semàntics i aspectuals detectats són compartits amb d'altres estudis previs: un significat més especialitzat d'algunes CVS en contrast amb el verb sintètic, algunes diferències de caràcter aspectual entre la CVS i el verb sintètic, l'èmfasi de la CVS a partir de la focalització del nom o una presència menys acusada de la veu passiva amb les CVS. Tot i així, l'anàlisi estadística confirma que l'única variable significativa per a la varietat de l'anglès analitzada per Ronan (2019) és la modificació. Per a l'anglès actual, Bonial i Pollard (2020: 20) també apunten a la modificació com una de les diferències més importants entre les CVS i els verbs sintètics.

En definitiva, les CVS permeten expressar l'eventualitat a través del nom, el qual permet descriure-la mitjançant la modificació nominal. Aquesta modificació, a més, s'ha considerat més flexible que la modificació verbal en diferents llengües, com en alemany (Storrer 2007), anglès (Ronan, 2010; Bonial i Pollard, 2020) o espanyol (Sanromán Vilas 2009). Precisament, la facilitat en la modificació nominal en contrast amb la modificació adverbial del verb sintètic s'ha considerat un dels factors claus per l'alta productivitat de les CVS en diverses llengües (Huddleston i Pullum 2002; Rácz et al. 2014).

Amb aquesta hipòtesi com a base, Levin i Ström Herold (2015) estudien la modificació de les CVS en llengües germàniques (anglès, alemany i suec) i conclouen que la modificació adjectiva és la més típica en aquestes llengües. No obstant això, aquesta no és majoritària en les seves dades de corpus. És a dir, les dades de les llengües germàniques apunten que l'ús de les CVS no es troba necessàriament lligat a la qualificació de l'eventualitat a partir de la modificació nominal.

L'objectiu del nostre estudi és partir dels estudis previs en altres llengües per tal d'avançar en la descripció i anàlisi de la correlació entre les CVS del català i les seves expressions sintètiques equivalents. Aquesta correspondència s'ha estudiat en anglès (Ronan 2019; Bonial i Pollard 2020), alemany (Storrer 2007) i espanyol (Sanromán Vilas 2009) a partir de dades de corpus; en canvi, no hi ha estudis previs similars sobre el català. La principal contribució d'aquest estudi és, doncs, presentar resultats basats en dades de corpus que puguin dialogar i contrastar-se amb els d'altres llengües, així com obrir noves línies per a la recerca d'aquestes construccions en llengua catalana.

3. Estudi de corpus

Com avançàvem, la majoria de CVS tenen un verb sintètic corresponent que sembla tenir el mateix significat. No obstant això, s'ha demostrat que hi ha algunes diferències. La qüestió que ens ocupa és esbrinar si els parlants transmeten el mateix significat amb el verb sintètic i la CVS, com ara *respondre* i *donar una resposta*.

L'objectiu principal d'aquest estudi és, doncs, identificar les diferències sintàctiques, semàntiques i discursives entre l'ús de les CVS del català i el seu equivalent sintètic. Aquestes qüestions s'abordaran d'una perspectiva descriptiva i es recolzaran en dades de corpus.

3.1 Compilació de les dades

Les dades que conformen la base empírica d'aquest estudi són extretes del *Corpus Textual Informatitzat de la llengua catalana* (CTILC) i se centren en tres verbs de suport bàsics: *donar*, *prendre* i *fer*. La mostra consisteix en 2.985 ocurrències aleatòries extretes a partir de l'eina de cerca de col·locacions del CTILC. Després d'excloure manualment les ocurrències que no fossin CVS, per a cada combinació verbonominal s'ha analitzat una mostra d'un màxim de 200 exemples, que s'han classificat tenint en compte els factors gramaticals següents: (i) determinació, (ii) tipus de modificació i (iii) nombre del nom (singular / plural). Finalment, s'han inclòs un paràmetre sobre l'equivalència entre la CVS i el verb sintètic. L'anotació s'ha fet manualment i s'ha comprovat amb els judicis gramaticals de parlants nadius de llengua catalana².

Les combinacions verbonominals concretes i les seves equivalències sintètiques es recullen a la Taula 3, organitzades segons el verb de suport (*donar*, *fer* i *prendre*) i la freqüència de la CVS al corpus analitzat (alta, mitjana o baixa)³.

Verb	Freqüència	Nom	Verb sintètic
<i>Donar</i>	alta	suport cop resposta volta explicació	recolzar* colpejar, picar respondre voltar, girar explicar
	mitjana	consell permís	aconsellar permetre
	baixa	empenta definició conferència ajuda bufetada pallissa bes/ada	empentar, empènyer definir ** ajudar bufetejar apallissar besar
<i>Prendre</i>	alta	<i>decisió</i> <i>consciència</i> <i>nota</i>	decidir conscienciar(-se) anotar
	mitjana	<i>possessió</i> <i>iniciativa</i> <i>partit</i> <i>precaució</i> <i>molèstia</i>	posseir ** posicionar-se prevenir molestar-se

2 Dos parlants nadius de català (l'autora de l'article i un estudiant de Màster en pràctiques) van dur a terme l'anotació de manera paral·lela per després consensuar l'anotació final sobre l'equivalència.

3 El barem de freqüència de les CVS s'ha decidit a partir de les llistes de col·locacions de cada verb de suport en combinació amb un nom al CTILC. La llista es va dividir en quartils i les CVS es van seleccionar aleatòriament dins de cadascun dels quartils (alt, mitjà, baix).

Verb	Freqüència	Nom	Verb sintètic
Prendre	baixa	<i>distància</i> <i>determinació</i> <i>bany</i> <i>resolució</i> <i>impuls</i> <i>represàlia</i>	distanciar(-se) determinar banyar(-se) resoldre impulsar represaliar
Fer	alta	<i>referència</i> <i>esforç</i> <i>feina</i>	referenciar esforçar(-se) treballar, feinejar
	mitjana	<i>ús</i> <i>pregunta</i> <i>visita</i> <i>viatge</i> <i>petó</i>	usar preguntar visitar viatjar besar, petonejar
	baixa	<i>anàlisi</i> <i>dibuix</i> <i>fotografia</i> <i>abraçada</i> <i>aclariment</i>	analitzar dibuixar fotografiar abraçar aclarir

* Aquesta equivalència no s'accepta a la normativa del català (DIEC; GIEC 2016), ja que el verb *recolzar* té el significat literal de *descansar sobre un suport*, però el significat més abstracte de *donar suport* només és acceptat com a CVS. No obstant això, molts parlants tenen aquest verb sintètic com a equivalent de la CVS, tal com s'observa als exemples (i-iii), extrets del mateix CTILC i de mitjans de comunicació en llengua catalana.

- (i) amb la missió d'estudiar el problema i proposar possibles actuacions, que haurien de ser discutides, 'aprovades i recolzades pel Consell, (CTILC, 2019)
- (ii) Els partits independentistes recolzen l'aturada, també els comuns, (RTVE)
- (iii) "però els alcaldes els recolzen", (Diari ARA)

** Sense verb sintètic corresponent

Taula 3. La mostra de CVS i els seus verbs sintètics equivalents

Un cop presentada la metodologia per a l'obtenció de dades i la seva classificació, la propera secció presentarà els resultats principals. L'anàlisi quantitativa dels resultats se centrarà en la descripció de les dades a partir d'estadística descriptiva. En la comparació entre grups, s'introduiran resultats d'inferència estadística, com ara la prova de la khi quadrat. Els càlculs s'han realitzat mitjançant les eines avançades de MS Excel i la caixa d'eines *Lancaster Stats* en línia (Brezina 2018)⁴.

4 Disponible a: <http://corpora.lancs.ac.uk/lancsbox>

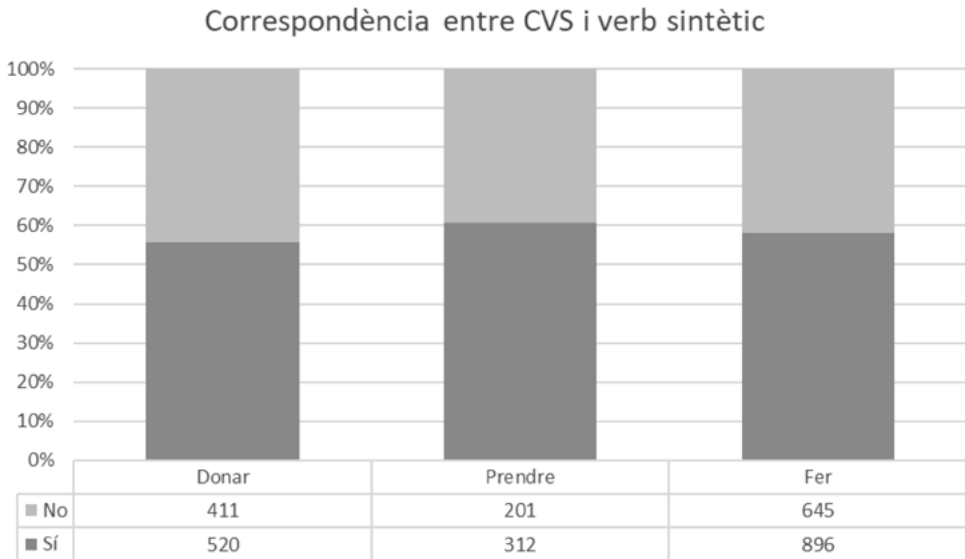
3.2 Resultats

Aquesta secció se centrarà en els resultats quantitius de l'estudi de corpus. Si prenem el total de les dades (Taula 4), les CVS del català es poden intercanviar per un verb sintètic equivalent en la majoria dels casos (57,89%), però els contextos en què no són intercanviables és també prou alt (42,11%). Aquests resultats generals mostren una tendència general cap a la correspondència, encara que no són concloents.

Correspondència	Ocurrences (%)
Sí	1728 (57.89%)
No	1257 (42.11%)
Total	2985

Taula 4. Els resultats totals de la correspondència de CVS per un verb sintètic

A més, el gràfic 1 mostra que la tendència és homogènia en els tres verbs analitzats. En el cas de *donar*, la correspondència és d'un 55,85% (contra 44,15% de casos no intercanviables). Per *prendre*, els resultats són lleugerament més alts: 60,82% d'ocurrències intercanviables per un verb sintètic, mentre que el 39,18% no ho són. Finalment, el verb *fer* es troba a mig camí entre els altres dos verbs de suport: 58,14% són intercanviables per un verb, mentre que un 41,86% no. Aquesta distribució és, per tant, estadísticament no significativa quan es contrasten els tres verbs ($\chi^2(2) = 3.43$, $p = 0.1800479$, Cramer's $V = 0.034$).

Gràfic 1. Distribució de la correspondència de CVS del català amb un verb sintètic

El fet que els resultats per a cada verb no difereixin significativament dona suport a la tendència general presentada anteriorment (Taula 4). Més de la meitat de les CVS es poden intercanviar per un verb sintètic, encara que la tendència és només per un 55,18% de mitjana. La resta de contextos, per contra, no són intercanviables. Aquesta podria ser una de les raons per la presència d'aquestes construccions a nivell interlingüístic: són necessàries i, per tant, no contradiuen el principi d'economia del llenguatge (Zipf 1949; Martinet 1955).

3.3 Patrons identificats

Els contextos en què les CVS del català no es corresponen amb un verb sintètic són essencials per entendre la manca de correspondència. Per tant, en aquesta secció es posarà el focus en els patrons identificats.

Algun dels patrons identificats es troben directament relacionats amb estudis de corpus anteriors (Storrer 2007; Sanromán Vilas 2009; Ronan 2019; Bonial i Pollard 2020), mentre d'altres són afegits com a part d'aquest estudi (#3 a la taula 5). Els patrons s'han classificat en tres nivells lingüístics: discursiu, morfosintàctic i semàntic.

Nivells lingüístics	Patrons
Discursiu	1. Enunciats performatius
	2. Coordinació
	3. Subordinació
Morfosintàctic	4. Tipus de subjecte
	5. Determinació
	6. Modificació
Semàntic	7. Sense correlat semàntic
	8. Expressions fixades

Taula 5. Classificació dels patrons identificats en la correspondència de CVS amb un verb sintètic

L'anàlisi d'aquests patrons s'enfocarà des del punt de vista qualitatiu. A continuació, presentarem cadascun dels nivells lingüístics mitjançant exemples extrets del corpus i les seves possibilitats d'equivalència, així com les restriccions observades.

El primer nivell està relacionat amb el discurs. En aquest cas, s'han identificat tres patrons diferents: les CVS en enunciats performatius, la coordinació entre noms i les estructures de subordinació.

Quant als enunciats performatius, s'han detectat enunciats d'ordre, com a (18), que són en tots els casos intercanviables pel verb sintètic, com s'il·lustra a (19).

- (18) a. —*Faci un esforç* —insisteix el comissari—, perquè és obvi que algú el vol incriminar. (CTILC, 2018)
 b. No *em donis empentes*. (CTILC, 2009)
 c. Govern d'Aragó, polítics d'Aragó: *preneu-ne nota*. (CTILC, 2009)
- (19) a. —*Esforci-s'hi* —insisteix el comissari—, perquè és obvi que algú el vol incriminar.
 b. No *m'empentis*.
 c. Govern d'Aragó, polítics d'Aragó: *anoteu*.

Aquests resultats de les CVS del català contrasten amb les conclusions anteriors proposades per Sanromán Vilas (2009) per a les CVS de l'espanyol, en què s'argumenta que els enunciats performatius són possibles únicament amb verbs sintètics i no són acceptables amb la CVS. En canvi, la nostra mostra de corpus ha proporcionat exemples d'enunciats performatius a través de CVS i tots ells són intercanviables pel verb sintètic. En ambdós casos, els enunciats mantenen la força performativa.

Pel que fa a la coordinació, diverses CVS extretes del corpus rebutgen la correspondència amb un verb sintètic perquè el nom dins de la CVS es troba coordinat amb un altre substantiu. De fet, la CVS només és intercanviable quan els dos noms es poden substituir per verbs diferents, tal com es veu a (20) i (21).

- (20) a. L'escriptora i periodista no deixava de *fer petons i abraçades*. (CTILC, 2013)
 b. L'escriptora i periodista no deixava de *besar i abraçar*.
- (21) a. De fet, prova de la frivolitat amb què ens venen les xifres és que a l'hora de *fer estudis i anàlisis* s'accepta la tesi oficial. (CTILC, 2015)
 b. De fet, prova de la frivolitat amb què ens venen les xifres és que a l'hora de *estudiar i analitzar* s'accepta la tesi oficial.

A més, els casos en què el nom i el verb de suport es troben en clàusules diferents en casos de subordinació, les CVS no són intercanviables perquè la corresponent expressió sintètica no admet la divisió en dues clàusules diferents. Aquests tipus de casos s'han trobat en els tres verb de suport estudiats, com s'il·lustra a (22).

- (22) a. *Els cops que dono* a la fusta amb la pistola em retrunyen fins a la ferida, (CTILC, 2018)
 b. *les notes que va prendre* per a una conferència sobre la tauromàquia (CTILC, 2008)
 c. Aquesta superioritat que us atribuïu dependrà de *l'ús que hàgiu fet* del vostre temps i de la vostra experiència. (CTILC, 2001)

Així mateix, hi ha casos en què la CVS no es pot substituir per un verb sintètic perquè el nom és un antecedent d'un altre element del discurs, com els pronoms d'objecte directe *els, les* (23a, 23b) i el partitiu *en* (23c); així com el determinant demostratiu *aquest* (23d). En aquests casos, l'intercanvi de la CVS per un verb sintètic faria perdre la referència dins del discurs.

- (23) a. i si cal que fem esforços, *els farem*». (CTILC, 2015)
 b. Passats els sis mesos hi tornà, es féu noves anàlisis i *les* portà al doctor. (CTILC, 2010)
 c. tant podien fer un viatge com fer-ne *dos o tres*. (CTILC, 2003)
 d. Ara em cal fer el viatge de debò, que és *aquest* de construir un món en aquesta vall, sentint com passa el dia a dia. (CTILC, 2001)

El segon nivell lingüístic està relacionat amb la morfosintaxi de les CVS. Aquesta àrea inclou qüestions sobre el tipus de subjecte seleccionat per la CVS, així com la determinació i modificació de l'element nominal de la construcció. Així, en primer lloc, la manca de subjecte en construccions impersonals impedeix la correspondència directa amb el seu verb sintètic homòleg, com a (24).

- (24) a. No va ser fins ben entrat el segle XX que *es va prendre consciència* que aquesta mancança era un escàndol (CTILC, 2007)
 b. Això és molt normal en ciència quan *es fa referència* a experiments o observacions en les línies més frontereres de la recerca. (CTILC, 2006)

De fet, si aquestes construccions inclouen un subjecte específic, la substitució per un verb sintètic és possible, com s'observa a (25).

- (25) a. No va ser fins ben entrat el segle XX que *ens vam conscienciar* que aquesta mancança era un escàndol
 a'. No va ser fins ben entrat el segle XX que *hom es va conscienciar* que aquesta mancança era un escàndol
 b. Això és molt normal en ciència quan *ens referim* a experiments o observacions en les línies més frontereres de la recerca.
 b'. Això és molt normal en ciència quan *hom es refereix* a experiments o observacions en les línies més frontereres de la recerca.

Algunes qüestions relatives a les característiques del subjecte es plantegen en relació amb les CVS de l'espanyol en l'estudi de Sanromán Vilas (2009), on es conclou que els subjectes no humans no són compatibles amb les CVS⁵. En canvi, en la nostra mostra de corpus del català no s'ha trobat cap limitació relacionada amb les propietats del subjecte que influeixin en la correspondència entre les CVS i els verbs sintètics. Fins i tot quan l'acció és involuntària, les ocurrencies de corpus es poden substituir per un verb sintètic, com a (26).

- (26) a. Què són aquests escarafalls! Que *t'has donat un cop a l'ull*? No t'entenc. (CTILC, 2000)
 b. Què són aquests escarafalls! Que *t'has colpejat l'ull*? No t'entenc.

5 Aquesta tendència s'observa especialment les CVS de l'espanyol amb el verb *dar* 'donar' ja que el subjecte és l'agent de l'eventualitat expressada per la CVS. A més, com s'indica a Ginebra (2023: 108), hi ha una estructura amb CVS de l'espanyol (que no existeix en català) que sistemàticament conté un subjecte no humà, que és la que representa una frase com *Al abuelo le ha dado un infarto*. No obstant això, alguns exemples extrets del CORPES XXI i del web han mostrat el contrari, tal com s'ha vist anteriorment a (15).

Pel que fa al pes de l'element nominal, s'ha comprovat que tant la modificació com la determinació influeixen en les possibilitats d'intercanvi de les CVS per expressions sintètiques. En primer lloc, la presència d'alguns determinants pot dificultar la intercanviabilitat quan aquests tenen un referent específic, com ara els numerals (27a, b) o els demostratius (27c).

- (27) a. Es prenen igualment *tres* decisions importants: (CTILC, 2010)
 b. A la jornada d'ahir, Gené només va poder donar *24* voltes. (CTILC, 2001)
 c. Lorena, dóna *aquesta* resposta (CTILC, 2015)

A més, l'anàlisi de corpus ha mostrat que la modificació juga un paper en el pes de l'element nominal i en les possibilitats d'intercanvi de les CVS. La rellevància de la modificació adjectiva en la contribució a la semàntica de l'eventualitat expressada per la CVS s'ha estudiat vastament: generalment s'ha proposat que la modificació adjectiva a les CVS pot expressar-se a partir de la modificació adverbial en l'ús del verb sintètic (i.e. Alonso-Ramos 2004: 200), sempre que existeixi un adverbi equivalent (Cattell 1984: 8). Aquest últim és el cas de la majoria dels casos en què la modificació és la causa de la manca de correspondència entre la CVS i l'expressió sintètica, tal com es recull a tall d'exemple a (28).

- (28) a. Prenc *totes les precaucions possibles*. (CTILC, 2000)
 a'. *Previnc tot *possiblement*.
 b. una cambra fosca permetia *fer dibuixos molt realistes*, (CTILC, 2011)
 b'. *una cambra permetia dibuixar *realistament*,

No obstant això, la modificació adjectiva no és l'únic tipus de modificació inclosa en l'etiquetatge de la mostra de corpus. Altres tipus de modificació també poden obstaculitzar les possibilitats d'intercanvi, com ara les estructures comparatives (29a), les estructures de relatiu (29b) o, fins i tot, la forma diminutiva del nom (29c).

- (29) a. L'oracle se n'estarà prou de *donar una resposta tan clara com la pregunta*, (CTILC, 2000)
 b. i que al mateix temps *es donessin respostes que reguessin la conflictivitat social en el territori*. (CTILC, 2010)
 c. Doctor Hochroitzpointner, passi, passi a *donar una volteta* per aquí. (CTILC, 2015)

Aquestes ocurrències de (28) perdrien el significat introduït per la modificació, en cas que la CVS se substituís per una expressió sintètica equivalent, tal com s'exemplifica a (30).

- (30) a. L'oracle se n'estarà prou de **respondre tan clarament com la pregunta*
 b. i que al mateix temps *es respongués *que reguessin la conflictivitat social en el territori*.
 c. Doctor Hochroitzpointner, passi, passi a *³voltar una mica* per aquí.

En definitiva, si ens centrem en la variable de la modificació a les dades quantitatives del corpus, la taula 6 mostra certa divergència entre els noms amb modificació i sense: les CVS són intercanviables en un 38,83% dels casos en què el nom té modificació, mentre que la proporció s'incrementa fins a un 67,40% en els noms sense modificació.

	Intercanviable	No intercanviable	Total
Amb modificació (MOD)	386 (38,83%)	608 (61,17%)	994
Sense modificació (∅)	1342 (67,40%)	649 (32,60%)	1991

Taula 6. Distribució de la correspondència de CVS i un verb sintètic segons la modificació (MOD) o la manca de modificació (∅)

Finalment, el tercer nivell lingüístic es concentra en la semàntica. Tal com s'ha establert prèviament (Taula 3), algunes CVS no tenen un verb sintètic corresponent, per exemple *donar conferència* i *prendre iniciativa*. A més, hi ha algunes CVS amb més d'un verb possible per a l'equivalència, com ara *donar una volta* que pot substituir-se tant per *voltar/tombar* (31) com per *girar* (32).

- (31) a. *vaig donar una volta* pel claustre, em vaig detenir a llegir el que hi havia escrit en alguns taulons d'anuncis, (CTILC 2010)
 b. *vaig voltar / tombar* pel claustre, em vaig detenir a llegir el que hi havia escrit en alguns taulons d'anuncis,
- (32) a. Quan la mare *va donar la volta* per marxar, va dir dues o tres vegades: (CTILC 2003)
 b. Quan la mare *es va girar* per marxar, va dir dues o tres vegades:

Fins i tot quan la correlació semàntica entre la CVS i el verb sintètic és equivalent, altres paràmetres semàntics poden influir en les seves possibilitats d'intercanvi. Un d'aquests és el significat abstracte que les CVS poden tenir en determinats contextos i que no es mantenen quan es fa servir el verb sintètic, com ara *donar l'empenta definitiva* a un projecte a (33a), que no es pot substituir per *empentar*, o bé *prendre nota* de la presència d'algú a (33b), que no és intercanviable per *anotar* perquè el significat no és literal.

- (33) a. Fou Enric Prat de la Riba, en accedir a la presidència de la Diputació de Barcelona, qui *va donar l'empenta definitiva* al projecte: (CTILC 2003)
 b. Zoltán Vègh *va prendre nota* de la presència de l'argentí Miguel Escamilla Stangel al despatx del governador provincial. (CTILC 2012)

Finalment, hi ha expressions fixades amb algunes CVS que han lexicalitzat un significat específic, més enllà d'un significat abstracte, que no es pot intercanviar amb el verb sintètic. En aquesta mostra, això no obstant, els exemples són minoritaris i s'han detectat en contextos molt concrets, com ara *donar la volta al món* (34a) o *prendre nota* en un context de restauració (34b).

- (34) a. com si acabés de *donar la volta al món*, i comentava: (CTILC 2003)
 b. I va cridar a la cambrera perquè *en prengué nota*. (CTILC 2010)

En aquests casos, la CVS tampoc es pot substituir pel verb sintètic equivalent. Aquesta especialització semàntica de les CVS es troba en consonància amb estudis anteriors (cf. Bratánková, 2013), encara que cal assenyalar que no és una tendència general en la nostra mostra de corpus de CVS del català.

En definitiva, la correspondència entre les CVS del català i el seu verb sintètic equivalent és un fenomen multifactorial que es veu afectat a tres nivells: el discursiu, el morfosintàctic i el semàntic.

4. Anàlisi estadística

Per confirmar les tendències observades en l'anàlisi dels patrons presentada anteriorment, s'ha dut a terme una anàlisi de regressió logística binària. Aquest mètode estadístic es basa en les variables explicatives per tal de fer una estimació del seu efecte sobre la variable lingüística. És a dir, aquesta anàlisi s'aplica per observar la relació entre la variable de resposta (en aquest cas, la intercanviabilitat) i les altres variables examinades. El propòsit d'aplicar aquesta prova estadística és examinar en quina mesura les variables morfosintàctiques (nombre, determinació i modificació), així com les variables més generals (freqüència d'ús), poden predir o explicar els patrons d'intercanvi observats⁶.

La taula 7 mostra els resultats del model de regressió logística, que ha resultat estadísticament significatiu en la prova de raó de versemblança (*Likelihood ratio*; LL: 677,61; $p < 0,0001$). El model explica el 27% (Nagelkerke R^2) de la intercanviabilitat. Aquest test estadístic és pertinent perquè totes les variables s'han comparat en relació amb la variable de resposta (és a dir, la intercanviabilitat).

Cal comentar breument, doncs, la significació de les variables i la interpretació dels seus coeficients. En primer lloc, la variable de manca de determinació (Det=b_bare) mostra una estimació positiva (log odds), cosa que indica que s'incrementen significativament les probabilitats d'intercanviabilitat en comparació amb el nivell de referència d'aquesta variable, és a dir, la determinació. Més concretament, els noms escarits tenen 5,286 més probabilitats de ser intercanviables per un verb sintètic que les CVS amb un nom introduït per un determinant. Així mateix, els noms no modificats (Mod=b_unm) mostren una estimació positiva i, per tant, tenen 3,016 més probabilitats de ser intercanviats per un verb sintètic que els noms amb modificació. Finalment, els noms plurals (Num=b_plur) mostren una estimació negativa, cosa que significa que tenen menys probabilitats de ser intercanviables que els noms singulars en les CVS del català (en aquest cas, és 0,227 inferior).

En canvi, la freqüència d'ús de les CVS mostra resultats rellevants, però en grau més baix, ja que les CVS de freqüència mitjana són les úniques que mostren una probabilitat estadísticament significativa ($p=0,018$). En aquest cas, les CVS de freqüència mitjana (Freq=b_medium) presenta una estimació positiva que indica que aquest grup mitjà té més probabilitats de ser intercanviable que la variable de referència, és a dir, les CVS amb freqüència alta.

6 Per al càlcul s'ha fet servir el Lancaster Stats Tool online (Brezina 2018), que inclou la possibilitat de generar un model de regressió logística. Disponible a: <http://corpora.lancs.ac.uk/stats/toolbox.php>.

Logistic Regression Model

Overall model statistics:

Overall significance: Likelihood ratio test (LL): 677.61 ($p < 0.0001$)

Model accuracy: C-index: 0.76

Predictive power: Nagelkerke R^2 : 0.27

AIC: 3397.85

Coefficients:

	Estimate (log odds)	Standard Error	Z value (Wald)	p-value	Estimate (odds)	95% CI lower	95% CI upper
(Intercept)	-0.711	0.091	-7.790	0.000	0.491	0.410	0.587
Detb_bare	1.665	0.099	16.746	0.000	5.286	4.359	6.437
Modb_unm	1.104	0.087	12.669	0.000	3.016	2.544	3.580
Numb_plur	-1.484	0.105	-14.184	0.000	0.227	0.184	0.278
Freqb_medium	0.224	0.095	2.366	0.018	1.251	1.040	1.506
Freqc_low	-0.049	0.120	-0.410	0.681	0.952	0.753	1.204

Taula 7. Resultats del model de regressió logística

5. Discussió

En primer lloc, cal esmentar que la variable de tipus de verb de suport (*fer, donar o prendre*) no s'ha inclòs en el model de regressió logística perquè ha mostrat no tenir rellevància estadística en la prova del khi quadrat (vg. Gràfic 1). En aquest cas, doncs, els tres verbs de suport estudiats presenten resultats similars pel que fa a les possibilitats d'intercanviabilitat amb un verb sintètic i no s'han observat divergències significatives.

Una segona variable és la freqüència d'aparició de les CVS al corpus. Una primera aproximació a aquesta qüestió apuntava al fet que les CVS de freqüència baixa tendeixen a ser les més intercanviables. Aquesta variable, però, no ha resultat ser estadísticament significativa en el test de regressió logística (vg. Taula 7), cosa que podria derivar del fet que les ocurrencies extretes per a aquest grup de CVS són de menor quantitat. En l'anàlisi estadística, en canvi, el grup de freqüència mitjana resulta ser més intercanviable que les CVS d'alta freqüència. La rellevància d'aquests resultats rau en el fet que les CVS de freqüència mitjana de la mostra són més intercanviables que els altres dos grups, és a dir, tant les CVS d'alta freqüència com de freqüència més baixa. Aquests resultats semblen contradir la idea que les CVS han d'expressar alguna cosa diferent del verb sintètic per poder ser productives en la llengua. Aquesta és una de les aporta-

cions principals d'aquest article, ja que cap estudi anterior ha inclòs la freqüència d'ús de les CVS a l'hora d'analitzar-ne la correspondència amb un verb equivalent.

La resta de variables de caràcter morfosintàctic (determinació, modificació i nombre del nom) s'han abordat en estudis previs sobre CVS en diferents llengües. Pel que fa a la determinació, l'anàlisi estadística ha mostrat que els noms escarits en les CVS del català afavoreixen la intercanviabilitat de la construcció, fet que coincideix amb estudis anteriors com Mendívil-Giró (1999) i Alonso-Ramos (2004) per a les CVS de l'espanyol. A més, els noms plurals tenen menys probabilitat de ser intercanviables que els singulars. En aquest cas, però, la intersecció entre la manca de determinació i el nombre dels noms no s'ha pogut incloure en el model estadístic, ja que la variable nom escarrit inclou tant els noms en singular com plural⁷. Per tant, no es poden fer generalitzacions en aquest sentit.

Així mateix, l'anàlisi de la modificació dins de l'element nominal ha assenyalat una major probabilitat de ser intercanviables per als noms sense modificar (vg. Taula 6). Aquests resultats també es troben en consonància amb els resultats d'estudis de corpus previs basats en altres llengües com l'espanyol (Alonso-Ramos, 2004) o l'alemany (Storrer 2007).

Encara que alguna de les variables s'han mostrat com a afavoridores de les possibilitats d'intercanvi de les CVS catalanes per un verb sintètic, aquestes només prenen sentit si s'analitzen juntament amb la descripció qualitativa dels patrons identificats.

6. Conclusions

L'objectiu principal d'aquest estudi de corpus ha sigut observar en quina mesura les CVS i el seu verb sintètic equivalent transmeten el mateix significat. Les dades han mostrat que les CVS del català són intercanviables per un verb sintètic en el 57,89% dels casos, és a dir, en la majoria dels exemples, però la presència del 42,11% restant de casos que no permeten l'equivalència és també rellevant a l'hora d'entendre la coexistència de les CVS i els verbs sintètics del català. Aquests resultats mostren que les CVS proporcionen una alternativa vàlida al seu verb sintètic equivalent i, per tant, la seva presència interlingüística no va en contra del principi d'economia del llenguatge (proposat per Zipf 1949, i Martinet 1955).

A banda d'aportar dades de les CVS del català en un àmbit que encara no s'havia explorat (és a dir, la seva correspondència amb els verbs sintètics equivalents), aquest estudi ha confirmat alguns dels resultats d'estudis de corpus sobre CVS d'altres llengües: les CVS amb noms escarits i amb noms sense modificació són més propenses a ser intercanviables. Per tant, el pes del nom (la determinació i la modificació) s'ha revelat com una variable important a l'hora d'analitzar la correspondència de les CVS del català amb el seu verb sintètic homòleg.

Una altra variable rellevant en aquest estudi ha sigut la freqüència de les CVS. S'ha demostrat que les CVS amb freqüència alta i mitjana afavoreixen la correspondència amb un verb sintètic. Per tant, no es pot afirmar que les CVS tinguin més ús quan no hi ha una correlació semàntica amb una expressió sintètica o bé quan hagin desenvolupat un significat lexicalitzat, ja que les CVS més habituals tenen altes probabilitats de ser intercanviables.

⁷ Les diferències de comportament entre els noms escarits singular i plurals han portat a afirmar que l'estructura interna d'aquests dos tipus de noms és diferent (i.e. Espinal i MacNally 2011; Cyrino i Espinal 2019).

De fet, la coexistència de les CVS catalanes i el seu homòleg sintètic poden explicar-se a partir dels patrons identificats en nivells lingüístics diferents. En primer lloc, el nivell del discurs influeix en les possibilitats que les CVS siguin intercanviables, especialment quan els elements de la construcció es troben en clàusules diferents de l'oració (en casos de subordinació i coordinació) o quan hi ha casos de referència entre oracions. En segon lloc, algunes propietats morfosintàctiques poden influir en la correspondència entre les CVS i els verbs sintètics, com ara les característiques del subjecte o el pes de l'element nominal (determinació, nombre i modificació). Per acabar, l'equivalència semàntica entre la CVS i el verb sintètic no sempre és exacta, però aquests casos són minoritaris en la nostra mostra.

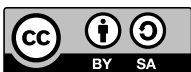
De cara a ampliar aquesta recerca, les dades presentades en aquest estudi podrien enriquir-se amb dades de correspondència en la direcció contrària, és a dir, des dels verbs sintètics a les CVS. Això ens permetria obtenir una visió més completa de la relació que existeix entre les expressions sintètiques i analítiques equivalents.

Referències

- Acedo-Matellán, V.; & Pineda, A. (2019). Chapter 6 Light Verb Constructions in Basque and Romance. In A. Berro, B. Fernández, & J. Ortiz de Urbina (Eds.), *Basque and Romance*. Leiden, The Netherlands: Brill. <https://doi.org/10.1163/9789004395398_007>
- Alonso Ramos, M. (2004). *Las construcciones con verbos de apoyo*. Madrid: Visor Libros.
- Alvarez-Morera, G. (2023a). L'ús dels verbs de suport fer i donar en el català actual. In J. Marqués Messeguer, & E. Aguilar Miró (Eds.), *(De) bat a bat: obertures i cruïlles en estudis recents sobre literatura i llengua catalanes*. Perpignan: Presses universitaires de Perpignan. <<https://doi.org/10.4000/books.pupvd.41594>>
- . (2023b). *The nominal in light verb constructions: a corpus-based study in present-day English, German, Catalan and Spanish*. Doctoral dissertation. Universitat Rovira i Virgili. <<http://hdl.handle.net/10803/689742>>
- Bofarull, J. de; & Montserrat, A. (2001). *Praxi lingüística III. Documents administratius*. Tarragona: Universitat Rovira i Virgili, 20–21. <https://www.llengues.urv.cat/media/upload/domain_81/arxius/praxi3.pdf>
- Bonial, C.; & Pollard, K. A. (2020). Choosing an event description: What a PropBank study reveals about the contrast between light verb constructions and counterpart synthetic verbs. *Journal of Linguistics*, 56(3), 577–600. <<https://doi.org/10.1017/S0022226720000109>>
- Bratánková, L. (2013). Le costruzioni italiane a verbo supporto. Un'analisi condotta sul corpus parallelo ceco-italiano. *Acta Universitatis Carolinae Philologica*, 2, 55–70.
- Brezina, V. (2018). *Statistics in Corpus Linguistics: A Practical Guide*. Cambridge: Cambridge University Press. <<https://doi.org/10.1017/9781316410899>>
- Castell, A. (2011). El tractament de les construccions amb verb suport en els diccionaris monolingües i bilingües de l'alemany i el català. *Zeitschrift für Katalanistik*, 24, 73–88.
- Cattell, R. (1984). *Composite Predicates in English*. Leiden, The Netherlands: Brill.

- Colominas, C. (2001). *La representació semàntica de les construccions de suport des d'una perspectiva multilingüal*. Doctoral dissertation. Universitat Autònoma de Barcelona. <<http://hdl.handle.net/10803/5252>>
- CORPES XXI = Real Academia Española (2013). *Corpus del Español del siglo XXI*, <<https://www.rae.es/banco-de-datos/corpes-xxi>> [11.11.2022].
- CTILC = Institut d'Estudis Catalans (2005). *Corpus textual informatitzat de la llengua catalana*, <<https://ctilc.iec.cat/scripts/>> [01.10.2022].
- De la Cruz, Y. (2020). *El verb tenir com a verb de suport: Anàlisi contrastiva a partir de dues novel·les catalanes contemporànies i la seva traducció al castellà*. Treball de fi de grau. Universitat Rovira i Virgili.
- . (2021). *Anàlisi contrastiva de fer com a verb de suport en català i castellà*. Treball de fi de màster. Universitat Rovira i Virgili.
- De Miguel, E. (2006). Tensión y equilibrio semántico entre nombres y verbos: el reparto de la tarea de predicar, *Actas del XXXV Simposio Internacional de la Sociedad de Lingüística Española*, 1289–1313.
- Espinal, M. T.; & McNally, L. (2011). Bare nominals and incorporating verbs in Catalan and Spanish. *Journal of Linguistics*, 47, 87–128. <<https://doi.org/10.1017/S0022226710000228>>
- Ginebra, J. (2003). Fraseologia, concurrències lèxiques i llengua estàndard. In M. A. Pradilla (Ed.), *Identitat lingüística i estandardització* (pp. 7–55). Valls: Cossetània.
- . (2008). Els verbs de suport en català i en anglès: estudi contrastiu a partir d'un petit corpus paral·lel. *Els Marges: revista de llengua i literatura*, 85, 53–73. <<https://raco.cat/index.php/Marges/article/view/142237>>
- . (2023). Otros equivalentes catalanes de *dar* verbo ligero. In C. Garriga, S. Iglesia, J. A. Moreno, & A. Nomdedeu (Eds.), *Lligams. Textos dedicats a Maria Bargalló Escrivà* (pp. 103–110). Tarragona: Publicacions de la Universitat Rovira i Virgili.
- Ginebra, J.; & Navarro, P. (2015). Concurrències lèxiques en català i en espanyol: uns quants contrastos. In À. Martín Escrivà, A. Piquer Vidal, & F. Sánchez Miret (Eds.): *Actes del Setzè Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes. Universitat de Salamanca, 1–6 de juliol de 2012*. Vol. II (pp. 217–228). Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- Hale, K.; & Keyser, S. J. (2002). *Prolegomenon to a theory of argument structure*. MIT Press.
- Huddleston, R.; & Pullum, G. K. (2002). *The Cambridge grammar of the English Language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Krifka, M. (1989). Nominal reference, temporal constitution and quantification in event semantics. *Semantics and contextual expressions*. (pp. 75–115). Dordrecht: Foris Publications.
- Levin, M.; & Ström Herold, J. (2015). Give and Take: A contrastive study of light verb constructions in English, German and Swedish. In S. Oksefjell Ebeling, & H. Hasselgård (Eds.), *Cross-Linguistic Perspectives on Verb Constructions* (pp. 144–168). Cambridge: Cambridge Scholars Publishing.
- MacDonald, J. E. (2008). Domain of aspectual interpretation. *Linguistic Inquiry*, 39(1), 128–147.
- Martinet, A. (1955): *Economie des changements phonétiques traité de phonologie diachronique* Berne: A. Francke.
- Mateu, J. (2002). *Argument structure: Relational construal at the syntax-semantics interface*. Tesi doctoral. Universitat Autònoma de Barcelona.
- Mendivil-Giró, J. L. (1999). *Las palabras disgregadas: sintaxis de las expresiones idiomáticas y los predicados complejos*. Zaragoza: Prensas Universitarias de Zaragoza.

- Montserrat, S. (2014). Dar/donar i fer + substantiu psicològic en català antic (ss. xiii-xvi): Una aproximació basada en la gramàtica de construccions. *Anuari de Filologia. Estudis de Lingüística*, 4, 157–183. <<https://doi.org/10.1344/AFEL2014.1.9>>
- Piera, C.; & Varela, S. (1999). Relaciones entre morfología y sintaxis. In V. Demonte, & I. Bosque (Eds.), *Gramática descriptiva de la lengua española*. Vol. 3 (pp. 4367–4422). Madrid: Espasa Calpe.
- Rácz, A.; Nagy, I.; & Vincze, V. (2014). 4FX: Light verb constructions in a multilingual parallel corpus. *Proceedings of the Ninth International Conference on Language Resources and Evaluation*. ELRA. <http://www.lrec-conf.org/proceedings/lrec2014/pdf/331_Paper.pdf>
- Romera, C. (2017). *Construcciones con verbo de apoyo. Caracterización en español y comparativa con el catalán*. Treball de fi de grau. Universitat Autònoma de Barcelona.
- Ronan, P. (2019). Simple versus Light Verb Constructions in Late Modern Irish English Correspondence: A Qualitative and Quantitative Analysis. *Studia Neophilologica*, 91(1), 31–48. <<https://doi.org/10.1080/00393274.2019.1578182>>
- Sanromán Vilas, B. (2009). Diferencias semánticas entre construcciones con verbo de apoyo y sus correlatos verbales simples. *ELUA: Estudios Lingüísticos de la Universidad de Alicante*, 23, 289–314.
- Schmid, B. (2016). Els usos del verb fer i la seva traducció a l'alemany. *Zeitschrift für Katalanistik*, 29, 115–134.
- Storrer, A. (2007). Corpus-based investigations on German support verb constructions. In C. Fellbaum (Ed.), *Collocations and Idioms: Linguistic, lexicographic, and computational aspects*. London: Continuum Press.
- Zipf, G. K. (1949). *Human Behaviour and the Principle of Least Effort*. Cambridge: Addison Wesley Publishing.

This work can be used in accordance with the Creative Commons BY-SA 4.0 International license terms and conditions (<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/legalcode>). This does not apply to works or elements (such as images or photographs) that are used in the work under a contractual license or exception or limitation to relevant rights.